

بیمه‌اریهای جنین (آمپریو پاقی‌ها)

نگارش

دکتر محمد علی مولوی

رئیس درمانگاه عفوونی بیمارستان بهلوی

تا این اوآخر کلیه ناهنجاریهای مادرزادی را جزو بیماریهای ارثی دانسته و عملت ژنیک بدان قائل بودند، ولی حقایق مسلمی که راجع به ناهنجاریهای جنینی که برانر سرخجه پیدا می‌شود بخوبی نشان داد که در مقابل خواص ارثی و ژنیک عوامل خارجی و تصادفی می‌توانند آمبریوژن را مختلط کرده ناهنجاریهای در جنین پدید آورند.

کارهای لامی و توربن و همکاران آنها در سیزدهمین کنگره پزشکان اطفال موضوع بیماریهای جنینی را با چگونگی آن بخوبی آشکار کرد.

در مرحله آمبریوژن رشد فوق العاده سریع است یعنی روزانه ۴۱۸ برابر بزرگ می‌شود در مرحله جنین فقط ۴-۳ برابر می‌باشد. جز فاکتورهای ژنتیک که امراض ارثی جنین را تشکیل می‌دهد عوامل داخلی و خارجی زیادی در جنین مؤثر است بخصوص در مرحله آمبریوژن که وسعت رشد زیاد است ضایعات شدیدتر می‌باشد (شش هفته اول زندگی جنین).

فاکتورهای خارجی عبارتند از کمبود غذائی (کارانسیل) - فیزیک - عفوونی - داخلی و بالاخره مکانیک.

میدانیم که برخی عوامل سمی موجب آزردگی جنین می‌شود و نابت شده است که مسموم کردن مادر جوجه موجب می‌شود که جوجه یک چشمی یا جوجه که یک چشم آن داخل کاسه فرو رفته (انوفتالومی) بوجود آید مسمومیت با املاح سلینیم نیز موجب ناهنجاریهای در جنین می‌شود و بخوبی در حیوانات این امر بائبات رسیده است. برای اینکه آزاری در جنین انسانی پیش نیاید باید از هرگونه مسمومیتی در ماههای اول احتراز کرد و در چند هفته اول اصلاح نباید تداوی که جزئی سمیت داشته باشد درباره زن اجرا داشت.

محرومیت غذائی یا عوامل کارانس نیز از همین قرار است اگر بره را از شیر

مادر محروم کنیم آزارهای عصبی در آن دیده می‌شود و اگر در دوره آبستنی حیوانی را از ویتامین A محروم نمایند در $\frac{3}{4}$ موارد آزار چشمی در چنین پدیده‌می‌آید یعنی کوری و آزار رتین و پلک وغیره مشاهده می‌شود و نیز فقط حجاب حاجز و اکتوپی بیضه و کلیه نعل اسبی در اثر فقدان آن (ویتامین A) دیده‌اند محرومیت ازویتامین B نیز ناهنجاریهایی از قبیل کوتاهی اعضاء و چسبندگی انگشتان بهم ایجاد می‌کند - ویتامین D نیز همین عمل را دارد یعنی بوجب ناهنجاریهایی در انگشتان وغیره می‌شود .
آمریکائیها بر اثر فقدان ویتامین A در انسان اختلالاتی در آئورت مشاهده کردند .

بر اثر فقدان آسید پاستونیک موجب فقدان چشم و خارج بودن مغزاً جمجمه وغیره می‌شود . در مادری که نفرت خاصی نسبت به اغذیه گوشتی داشته واز آن در تمام مدت نه ماه اجتناز می‌نموده و نیز همین مادر مبتلا به استفراغ آبستنی بوده است پس از زایمان بچه‌ای را دیده‌اند که مبتلا به عظم قلب بوده و بنظر میرسد این عظم بعلت کار انسن مواد پر تئینی و صرف نکردن اغذیه حیوانی باشد .

عوامل فیزیکی : بر اثر اشعه X آزارهایی در موش دیده‌اند و بعلت اشعه ایکس که به ۶۶۲ مosh در مرحله آبستنی تا بانده‌اند ۸۴ ناهنجاریهای متعدد در بچه آنها مشاهده کرده‌اند .

در انسان نیز لامی دومادری را ذکر می‌کنند که بعلت درمان بالشعه X در دوره آبستنی بچه آنها مبتلا به میکروفتالی و عقب افتادگی و بی‌شعوری بوده و در مورد دیگری که نگارنده شاهد آن بود ۳۲ میلی کوری را دیوم در دوره آبستنی بعلت تشخیص غلط سرطان گلوبالی رحم بکار برده بودند بچه آنرا بسر ویس لامی آورده‌اند که مبتلا به میکروسفالی و اختلال عصبی شدید و آزار کلیه و عقب افتادگی بسیار شدید بود لامی آزار کلیه و سیاتیک را نیز در کودکی بر اثر اشعه ایکس مصرف شده در مادر مشاهده کرده است .

عفونتها : مهمتر از همه سرخجه است و اکنون در انسان بیماریهای چنین سرخجه غیرقابل انکار است و ما آنرا بعداً شرح خواهیم داد .

سیفیلیس نیز قادر است آزارهای تولید کند ولی چون ترپونم قبل از ۵/۴ ماه

نمیتواند در جنین داخل شود لذا نمیتواند موجب نقص اعضاء شود یعنی ایجاد آزار التهابی میکند و ناهنجاری بخشکلی مطلقی بوجود نمیآورد.

تزریق انسولین ممکن است مضاری داشته باشد و در ۶۰ مادر دیابتی که انسولین زرق میشد و ناهنجاری ذکر کرده‌اند تزریق سرم آندروژن بزن اختلالات تناسلی در جنین پدید میآورد زرق استروژن جنین پسر موجب هر مافرودیسم میشود.

عوامل مکانیک - اختلال جایگزینی تنفس در رحم و سن زیاد مادر و غیره در ایجاد ناهنجاریها و منگولیسم مؤثر است.

باید دانست که بین امراض عفونی ثابت‌ترین و مهم‌ترین ناجوری جنین مربوط به سرخجه است و دانشمندان غیرطبیعی‌های در طفل خاطرنشان کرده‌اند که مادرشان در دوره حاملگی مبتلا به بیماری‌های عفونی دیگر مانند سرخک، گریپ، گوشک (اریون)، گریپ، آبله، یرقان عفونی، زونا، پلیومیلیت، سیاه سرفه، مخملک روماتیسم وسل وغیره بوده‌اند ولی همه این مشاهدات پرمعنی نبوده و ارزش زیادی ندارد. امراض عفونی که در مراحل آخر آبستنی عارض میشود بهیچوجه در جنین بخشکلی ایجاد نمیکند لذا در این مرحله امراض عفونی را باید کنار گذشت همچنین نمیتوان گفت که هر عفونت غیرمشخصی در هفته‌های اول آبستنی موجبه ناهنجاری شود بایستی یک ارتباط کامل و مدرک کافی با این ناجوری جنین توأم باشد و یک منظره مشخص داشته و هر بار نظیر آنرا تولید کند یعنی در کلیه حالات ثابت باشد و یالا اقل بادسته علائمی همراه باشد که همواره در آن گروه عفونت دیده میشود. غیر از موارد استثنائی بجز سرخک و آبله مرغان عمل بیماری‌های عفونی که قبل از کرشد ناچیز و حتی هیچ است.

اکنون عمل مضر سرخجه و ناجوری‌های جنینی آن کاملاً ثابت شده و مورد قبول عموم دانشمندان است.

آمبriوپاتی‌های سرخجه - روئولی که ایجاد بخشکلی‌های در جنین میکند هیچگونه خاصیت مشخص ندارد یعنی سرخجه بسیار سبک که لوکوپنی و پلاسموسیتوز

آنرا تأیید میکند نیز ایجاد ناهنجاری در جنین میکند. حتی ممکن است بکلی علائم پوستی مخفی بوده و سوال از مریض نشان دهد که در دوران اول حاملگی زن با یک مریض سرخجه تماس داشته وی نیز به سرخجه بدون تظاهر علامتی دوچار شده است. هر چقدر سرخجه در دوران اول حاملگی یعنی هر چه زودتر در مرحله حاملگی پدید آید بهمان نسبت حدت و شدت آزردگی جنین بیشتر است. سرخجه در دو ماه اول حاملگی صد درصد جنین را میازارد در صورتی که در ماه سوم فقط ۵۰ درصد این خطر را دارد. سرخجه در حدود شش هفته اول که هنوز چشم و گوش داخلی و قلب بخوبی تشکیل نشده صدمه میزند و تمایز و تکمیل آنها را متوقف میکند. پس از هشت ماه هفته ممکن است فقط گوش تنها آزرده شود.

پس از تولد اگر امتحان دقیقی از طفل بعمل نیاید بظاهر نمیتوان ضایعات واردہ بتوسط ویروس سرخجه را تمیز داد ولی اگر قلب را بدقت گوش کنیم متوجه آزردگی آن خواهیم شد بتدریج از هفته دوم بعد به عیب چشم سپس بگوش پی خواهیم برداشته گردد (۱) در آمپریو پاتی پیش‌رس سرخجه سه علامت پیدا کرده که با اسم تریاد گره گه معرفت که عبارتند از: آب مروارید - کری و اختلال مادرزادی قلب. آب مروارید سرخجه مادرزاد ممکن است از نوع مرگزی بوده یا بصورت کدورت یکنواخت در تمام کریستالن نمایان شود و اغلب دو طرفی است ضعف بینایی بتدریج که طفل رشد میکند و بزر لتر میشود و اضحت میگردد در ۶۰ درصد موارد نیز کوچک بودن چشم (میکروفتالمی) همراه این آب مروارید است. کری بعلت عدم تمایز سلولهای ابتدائی عضو کرتی است و ادیو گرام خواص آنرا مشخص میدارد؛ لالی و عقب افتادگی روحی و اختلال هوش در نتیجه کری است. آزردگی قلب بر اثر روابط بعلت عدم افسداد جدارهای قلب است و نسبت بموارد یا سوراخ بtal باقی مانده و یا رابطه بین دو بطن برقرار میماند در اغلب مشاهدات وجود مجرای شریانی (کانال آرتیل) را هم خاطرنشان کرده‌اند ولی هرگز ناجودی شریان دیوی و آئورت را ندیده‌اند. آزار قلبی سرخجه وجود

ندارد. در مواد دختر ناک علائم سه گانه گره گ همراه اضایعات جمجمه و مغزی است: میکروسفالی - هیپوتونی - عقب افتادگی رشد و حرکت و حرکات غیر طبیعی از نوع هیپرسینزی و استرتوتیپی (حرکات شدید و حرکات معمولی غیر اختیاری). صرع و آنتوزهم گاهی دیده میشود که ارتباط مهمی با عارضه اصلی ندارد.

کری و لالی مادرزادی بعلت سرخجه ایجاد عقب افتادگی روحی و حماقت در طفل میکند و در امتحان عصبی هیچ علامتی مشاهده نمیگردد به بد شکلیهای اساسی فوق الذکر گاهی غیر طبیعی های دندانی هم افزوده میشود از قبیل تأخیر در ظهور دندان اولیه هیپوپلازی یا آژنزی دندانها که بخوبی تاریخ بروز سرخجه را هویدا میسازد.

تشخیص ناهنجاری مربوط است به موقع ابتلاء مادر در زمان آبستنی بسرخجه و یا سابقه تماس با یمار سرخجه در این مرحله وجود علائم سه گانه گره گ و سایر علائم همراه فوق الذکر ولی گاهی تشخیص باشکال بر میخورد وقتی که کری تنها وجود دارد تحقیق ژنتیت کاذب به تشخیص کمک میکند.

پیش بینی بر حسب موارد و اختلال حسی و پیشرفت ضایعات متفاوت است بر حسب اینکه اختلال روحی مربوط به کری و لالی و یا کوری باشد فرق میکند لذا سفارش میکنند که هرچه زودتر آب مروارید را (۳-۲ ماه اول) عمل نمایند تا کوری و عوارض آن عارض یمار نگردد.

مهمترین موضوع قابل دقت جلوگیری از ناهنجاریهای مادرزادی سرخجه است. بایستی مادر را از ابتلاء باین ناخوشی در شش هفته اول آبستنی محفوظ داشت و آنها را از کاؤنهای یماری دور کرد. سرم ناقه‌های در زنان حامله که در معرض ابتلاء بوده‌اند اثری نشان نداده است میگویند مخلوط کردن سرم چند ناقه از یماری مفیدتر است. استعمال گاما گلبولین نیز اثرات شفابخش نشان نداده است.

در مقابل این اشکالات و ناکامی‌ها پیشنهاد کرده‌اند که دختران جوان را در ۱۴ تا ۱۶ سالگی عمدها با تلقیح ویروس بسرخجه مبتلا سازند و این طریقه راه مفیدی برای پیش گیری بنظر میرسد.

ولی عدد از محققین عقیده دارند حتی زنانی که قبلاً نیز مبتلا شده‌اند ممکن است در تماس مجدد با ویروس باز جنین را مبتلا به آزردگی‌های ناخوشی نمایند. لذا طریقه پیش‌گیری کنونی جدا کردن زنان حامله در سه ماه اول و مراقبت آنها از کانونهای شیوع مرض است. ولی متذکرمیشوم که ضایعه گوشی سرخجه ممکن است پس از ماه سوم نیز بروز کند و چون رشد سلسه اعصاب مرکزی تا مرحله آخر حاملگی هم ادامه دارد بایستی محافظت زنان حامله در مرحله اول دیگر آبستنی هم مراعات شود. در موقعی که نتوان از انتشار مرض و تماس و ابتلاء زنان آبستن چلوگیری کرد تصور می‌کنند سقط جنین بهتر است تا اینکه طفل ناهمجاري تحویل جامعه شود. در انگلستان باین سقط اجازه میدهند ولی در سایر ممالک هنوز مجاز نشده است.

هر چند که کارانس غذائی که قبلاً متذکر شدیم در ایجاد ناهمجاري جنین در حیوان قابل اهمیت است ولی در انسان چندان قابل تطبیق نیست شاید اختلال متابولیسم مادر و ضایعات جفت تعذیه جنین انسانی را مختل و موجب آزارهای بشود باید دانست که سن ابین نیز در سرنوشت نوزاد دخالت دارد مثلاً تعداد دختران و کثرت دوقلوهای غیرحقیقی با سن مادر افزایش می‌یابد، کثرت سقط‌های خودبخود و مرک و میر اطفال نسبت به سن مادر زیاد می‌شود و نیز اگر فاصله تولد بین دو طفل زیاد طولانی یا کوتاه باشد این مرک و میر بیشتر است.

بر عکس تولدهای قبل از موعد (پره‌مانوره‌ها) در زایمانهای شکم اول زیادتر از شکمهای بعدی است، در خارج فاکتورهای زیلک کثرت ناهمجاري‌های نوزادان با سن مادر اضافه می‌شود مثلاً منگولیسم ۳ - ۲ درصد بعدها ۴ سالگی دیده می‌شود. کثرت سن مادر در فقدان مغز (آنانسفالی) - سپیناپیفیدا و یدروسفالی دخالت دارد، همچنین است در مورد لب‌شکری، ولی در اطفال مادران جوان اشکال خطرناک لب‌شکری بیشتر مشاهده می‌گردد. تنگی در معده (پیلور) ، قرار گرفتن مجرای ادرار در پائین (هیپوسپادیاس) در اطفال شکم اول فراواتر است.

این اطلاعات بما اجازه میدهد که دخالت عوامل خارجی دخیل در ناهمجاري‌های اطفال را بشناسیم و از آن چلوگیری کنیم و مادران حامله را به چوچه در هفته‌های

اول آبستنی تحت درمان اشعه ایکس و سایر داروهای مضر قرار ندهیم برای تشخیص ناهنجاریهای جنین از آزارهای ارثی بایستی با متخصص امراض ارثی انسانی مشورت کرد و مطالعه دقیق از خاندانها و فامیل بعمل آورده و شجره آنرا بدقت تعیین کرد و اگر در خانواده دو قلو وجود دارد آنها را نیز مقابله نمود و اگر هم خونی موجود است آنرا مورد مدققه قرارداد تا بتوان نوع مرض ارثی و طریقه انتشار آن و اختلاف آنرا با ناخوشی‌های اکتسابی مشخص داشت.

متأسفانه طریقه ساده برای پیش‌گیری عوامل ژنیک و امراض ارثی انسانی موجود نیست ولی قوانین ارثی و اوژنی تا حدی در این امر بـما کمک می‌کند و از تعداد این بـدشکلی‌ها هم در جامعه جلو گیری می‌کند.